

Evangelí del diumenge de la setmana V de durant l'any (B): la unitat de vida

Evangelí i comentari del diumenge de la setmana V de durant l'any. “I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis”. L'inici de la vida pública del Senyor es presenta amb moltes ocupacions, però amb l'únic afany de complir la voluntat del Pare. Un exemple meravellós d'unitat de vida i d'aprofitament del temps.

Evangelí (Mc 1, 29-39)

Tan bon punt sortiren de la sinagoga, anaren a casa de Simó i Andreu, acompanyats de Jaume i Joan. La sogra de Simó era al llit amb febre, i de seguida ho digueren a Jesús.

Llavors ell s'hi acostà i, agafant-la per la mà, la va fer aixecar. La febre va deixar-la, i ella es posà a servir-los.

Al vespre, quan el sol s'havia post, li anaven portant tots els malalts i els endimoniats. Tota la població s'havia aplegat davant la porta. Ell va curar molts malalts que patien diverses malalties; també va treure molts dimonis i no els deixava parlar, perquè sabien qui era.

De bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant.

Simó i els seus companys es posaren a buscar-lo. Quan el van trobar li digueren:

—Tothom et busca.

Ell els diu:

—Anem a altres llocs, als pobles veïns, que també allí vull predicar-hi; és per això que he vingut.

I anà per tot Galilea, predicant a les seves sinagogues i traient els dimonis.

.....

Comentari

Sant Marc ens presenta avui diversos episodis relatius als inicis de la vida pública de Nostre Senyor, aquests tres anys que van seguir els trenta de la vida oculta, que per als cristians que viuen al mig del món tenen un

significat tan gran. En realitat, per referir-se a aquests trenta anys es podria fer servir l'expressió “vida ordinària de Jesús”.

El text d'avui ofereix un bon resum de com va començar aquest nou període de la seva vida que acabarà amb la Passió, la Mort redemptora i la Resurrecció gloriosa, fi principal de l'Encarnació. Aquest resum constitueix a més un model excel·lent per als cristians que han de complir la seva missió d'apòstols a la vida de cada dia. Si llegiu amb atenció, aquests onze versets donen compte en certa manera d'un dia de la vida del Senyor. Es tractava d'un dissabte, perquè el capítol comença amb el servei de la sinagoga i veiem, a més, que els habitants de Cafarnaüm van haver d'esperar fins a la posta de sol per portar-li els malalts, per tal de respectar el repòs sabàtic. Al final d'una jornada tan intensa, Jesús els rep a tots: “va curar molts” i “va

expulsar molts dimonis”. El que ens ha d'animar a recórrer-hi quan trobem dificultats o tenim problemes, sense pensar que podem “molestar-lo”. Està sempre disponible. També nosaltres volem estar sempre disponibles per als qui ens envolten.

Sant Marc afegeix de seguida que “de bon matí, quan encara era fosc, es va llevar, sortí, se n'anà en un lloc solitari i s'hi va quedar pregant”, com per posar en relleu la importància que donava el Senyor a la pregària, fins i tot quan ens sentim desbordats. Sense pregària, la vida interior resulta pràcticament impossible, així com una de les seves conseqüències més evidents, allò que sant Josepmaria anomenava la “unitat de vida” del cristià. Ha repetit sempre, incansablement, que “hi ha una vida única, feta de carn i d'esperit, i és aquesta que —en

l'ànima i en el cos— ha de ser santa i plena de Déu” (*Converses*, n. 114).

L'evangelí, per tant, ens presenta un exemple clar de la unitat de vida del Senyor i com aprofitava bé el temps de què disposava cada dia. En aquesta línia, podem establir una comparació entre les 24 hores del dia i el termini que Déu disposa a les conegudes paràboles dels talents: “Negocieu-hi mentre no torno” (*Lc* 19, 13); i de les deu verges, “L'espòs és aquí. Sortiu a rebre'l!” (*Mt* 25, 6).

Al llarg de la Sagrada Escriptura s'insisteix sovint en la idea d'un “termini” per fer les comeses. No agraden a Déu ni la tebior ni l'egoisme, perquè està en joc la salvació de les ànimes i del món. Demanem a la Santíssima Verge, la nostra Mare, que ens obtingui la mateixa docilitat i la mateixa promptitud amb què ella va

respondre a l'anunci de sant Gabriel:
“*Fiat mihi*”.

Alphonse Vidal // Jupiterimages
- Photo Images

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-
diumenge-de-la-setmana-v-de-durant-
lany-b-la-unitat-de-vida/](https://dev.opusdei.org/ca/gospel/evangeli-del-diumenge-de-la-setmana-v-de-durant-lany-b-la-unitat-de-vida/) (13/08/2025)